

Sárik Péter az a zongorista, aki a kortárs magyar jazz-zenészek közül évek óta a legtöbbet koncertezik vidékünkön. Járt már itt többször a (tavaly feloszlott) triójával, duóban Fábián Julival vagy Pély Barnával, múlt pénteken pedig Románia talán legjobb jazzénekesnőjével Luiza Zannal adott egy felejthetetlen koncertet.

A fellépés előtt beszélgettünk zenéről, népszerűségről és Erdélyről.

Mennyire van rajta Magyarország Európa jazztérképén?

Szerintem nem igazán, nem nagyon tudnak rólunk, illetve leginkább azokról akik már elhagyták Magyarországot: **Snétberger Ferenc** és **Lakatos Tóni** Németországban él, vagy ha nem Európát említjük, akkor **Németh Ferenc** dobos New Yorkban, **Szabó Dani** zongorista is most költözött Amerikába.

Nem vagyunk benne a vérkeringésben, de ez nem jelenti azt, hogy mi rossz zenészek lennénk,

hanem egész egyszerűen földrajzilag kiesünk a dolgokból. Rendkívül népszerűek vagyunk koncerthelyszínként, tehát tudnak rólunk az amerikaiak, szeretnek hozzánk járni zenélni.

Nyugat-Európa után felfedezték Kelet-Európát, ahol nagyon jó a közönség. Én azon dolgozom, hogy a nyugat-európai vérkeringésbe belekerüljünk, mert rengeteg klub és fesztivál lehetőség van ott.

Magyarországon mennyire érzed népszerűnek magad, mennyit játszol?

Rengeteget. Kiszámoltam, hogy évente nagyjából száz-százötven koncertet játszom. Úgy gondolom, hogy népszerű vagyok Magyarországon, de ez nem azért van, mert én annyival jobban játszom, mint a többiek, hanem, mert energiát és időt fordítok a dolog marketing-részére.

Egyszerű dolgok ezek: veszem a fáradságot és [Facebook-oldalakat](#), [weboldalt](#) működtetek, aktívan tartom őket, van menedzserem – megtaláltam az egyik legjobbat az országban. A másik meg az, hogy nagyon sokféle dolgot csinálok.

Vannak olyan jazz-zenészek, akik egy irányra fókuszálnak és ha az a nagy tömegek számára kevésbé érthető stílus, akkor egyértelmű, hogy ők nem tudnak annyira népszerűek lenni, mint például én, aki nyolc-tízféle produkcióban vagyok benne.

Jazz-zongoristának lenni Magyarországon embert próbáló dolog, mert óriási a konkurencia, Dunát lehet rekeszteni velünk. Trombitásból például sokkal kevesebb van.

Rengeteg produkcióban vagy benne, hogy bírod?

Nagyon sok energia kell hozzá, de ezeket a projekteket én, illetve mi kezdeményezzük. Már rég nem vállalom úgynevezett session-zenészi feladatokat, mert a saját produkciókba fektetem minden energiám.

A menedzseremmel együtt nagyjából két évre előre gondoljuk ki a dolgokat, véletlenül sem az üzleti megoldások hajtanak, a legelső szabály az, hogy olyan projekteket hozzak létre, amit szeretek, illetve szívügyemnek tekintek.

Tudatosan ki van ez gondolva, a duókat, a Triót és a többi zenekart is mi szervezzük, amiben az a jó, hogy nem vagyok kiszolgáltatva, tehát teljes mértékben mi menedzseljük a dolgainkat.

Volt-e olyan felkérés, amit visszautasítottál?

Nagyon sok. Ahogy említettem, leginkább saját szervezésű dolgokban játszom, jó előre megszervezzük a fellépéseket, így gyakorlatilag nem is marad idő más dolgokra, de persze vannak néha váratlan, nagy találkozások, amikor nincs mese, amikor a semmiből jön valaki és játszani kell vele.

Például?

Luiza Zan volt ilyen legutóbb, éreztem, hogy nekünk dolgunk van egymással. Bukarestben játszottunk tavaly, elképesztő volt, Budapesten most három hete, az is nagyon jó volt, pár napja pedig a csíkszeredai az életem egyik legjobb koncertje volt. Innen nincs mese, valamit csinálnunk kell együtt, mert nagyon jól működünk így.

Valami miatt szinte mindegyik produkciód "meghordoztad" Székelyföldön. A közönség vagy másvalami miatt?

Nehéz elmondani. Én szerelmes vagyok Erdélybe, de nem tudom megfogalmazni, hogy miért. Elkezdhetjük sorolni a szépségeket, de a világ minden táján lehet szépségeket találni. Egyik barátom, akivel most jöttem, egy hetvenöt éves üzletember pontosan ezt mondta: nem tudja, hogy mi van itt, de valamitől jól érzi magát.

A közönség itt páratlan, rendkívül jó itt játszani. Kevesebb pénzért lépünk fel itt, mint általában Magyarországon, úgy jövünk, hogy mi vezetünk, mi pakolunk, a saját felszerelésünket hozzuk, tehát nagyon macerás egy erdélyi turné. Mindenek ellenére csodálatos élmény jönni, kihagyhatatlan.

Melyek lesznek azok a produkciók, amikben a következő hónapokban láthatunk-hallhatunk?

Olyan projektek jönnek, amelyek az előzőknek a folytatásai. Rendkívül sikeres produkciónk volt a [Jazzkívánságműsor](#), amiben az emberek kérhettek dalokat, de nem feltételen jazzt, hanem popdalokat, rockot, klasszikusokat, azokat dolgoztuk fel.

Ez aranylemez lett, ami nagyon nagy dolog – mivel a régi trióm feloszlott, új tagokkal folytatom,
Fonay Tibor

bőgős-basszusgitárossal és

Gálfi Attila

dobossal. A lemez, amin fog énekelni Micheller Myrtill is, ősszel jelenik meg.

A Művészetek Palotájában tavasszal volt a bemutatója a [Recirqel](#) társulat első darabjának – ez egy modern cirkuszi darab igazi akrobatákkal, összekeverve zenés színházi háttérrel. Hatalmas sikere lett, az új darabon most kezdünk el rajta dolgozni, áprilisban lesz a bemutatója.

A duettek (*Péter olyanokkal játszik együtt, mint **Falusi Mariann, Luiza Zan, Gyárfás István vagy Berki Tamás*** – szerk. megj.) is mennek tovább, újdonság még, hogy életem első szerzői lemezére készülök. Az a tervem, hogy mindegyik dalt más formációval adnám elő és tervezek bele klasszikus kórust, vonósnégyest, [Hodek Dávid](#) ot. Egy változatos, modern lemezt szeretnék.

Nyárra tervezünk egy erdélyi turnét, ahol a koncerthelyszínek leginkább templomok lennének. Klasszikus műveket (Bach, Handel, Vivaldi) fogunk játszani, természetesen a magunk módján, egy különleges zenekarral: Falusi Mariann énekel, **Cserey Csaba** ütőhangszereken, Fonay Tibor pedig bőgőn fog játszani.